

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 3Cob/46/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615216864  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Vanca  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7615216864.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Vancu a členov senátu JUDr. Gabriely Varhalíkovej a JUDr. Drahomíry Brixiovej v spore žalobcu: SPP Distribúcia a.s., so sídlom Mlynské Nivy 44/b, Bratislava, IČO: 35910739 právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711 proti žalovanému: OVERALL Slovakia, spol. s r.o., Zimná 39, Spišská Nová Ves, IČO: 31692770, právne zastúpenému JUDr. Dášou Bajanovou, advokátkou, Starosaská 3, Spišská Nová Ves, o zaplatenie 1.851,35 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 10Cb/192/2015-99 zo dňa 24.1.2017 takto

### rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.
- II. Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.
2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 7.9.2015 domáhal od žalovaného úhrady sumy 1.851,35 Eur s príslušenstvom, čo odôvodnil tým, že na odbernom mieste žalovaného Letná 82, Spišská Nová Ves (byt č. 6) v období od 22.11.2011 do 5.12.2013 dochádzalo k neoprávnenému odberu zemného plynu bez zmluvy o dodávke plynu cez meradlo č. XXXXXXXX, typ P021, pričom takýto odber je v zmysle ustanovenia § 82 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike, považovaný za neoprávnený odber plynu. V prípade neoprávneného odberu zemného plynu zákon o energetike ukladá odberateľovi povinnosť uhradiť prevádzkovateľovi distribučnej siete škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu. Konaním žalovaného vznikla žalobcovi škoda vo výške 1.851,35 Eur, ktorá bola vyčíslená v súlade s vyhláškou Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z.z. a vyfakturovaná žalovanému faktúrou č. 9000171295 zo dňa 12.12.2013, s lehotou splatnosti 26.12.2013, na sumu 1.881,35 Eur. Dňa 6.3.2015 došla úhrada vo výške 30,- Eur, dlžná suma sa znížila na sumu 1.851,35 Eur, ktorú žalovaný nezaplatil.
3. Konštatoval súd prvej inštancie, že po vydaní platobného rozkazu sp. zn. 10Cb/192/2015-22 dňa 30.12.2015, podal žalovaný dňa 28.1.2016 odpor s odôvodnením a žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie. Uviedol, že nikdy nemal a ani nemá záujem uzavrieť zmluvu so žalobcom a ani v minulosti takéto zmluvy so žalobcom resp. jeho právnyimi predchodcami neuzatváral. Je vlastníkom nehnuteľnosti v katastrálnom území V. zapísanej na LV č. XXXX, vedeného Okresným úradom V. odbor katastrálny, a to bytového domu s.č. XXXX, na parcele č. XX/X. V uvedenej nehnuteľnosti sa okrem iného nachádza 49 bytov, ktoré vlastník nehnuteľnosti

prenajíma konkrétnym záujemcom na základe nájomných zmlúv a každý byt má svoj vlastný plynový kotol, t.j. každý byt má osobitný odber zemného plynu a osobitný plynomer. Žalovaný ako prenajímateľ mal v rozhodnom období uzatvorenú Zmluvu o nájme bytu č. 99189 - ide o byt, ktorý má podľa žaloby súvisieť s odberom zemného plynu v období 22.11.2011-5.12.2013. S nájomcom uzatvoril zmluvu o nájme bytu, kde má byť podľa faktúry odberné miesto, t.j. plynomer, a to dňa 30.4.2007. Ide o 3,5-izbový byt o výmere 130,56 m<sup>2</sup> a doba nájmu bola dohodnutá od 1.5.2007 do 31.7.2010. Podľa tejto zmluvy o nájme všetky náklady spojené s užívaním bytu, t.j. zemný plyn, elektrická energia platí nájomník priamo dodávateľom podľa skutočnej spotreby. Po uzavretí zmluvy o nájme každý nájomca uzatvára zmluvy na dodávku plynu sám samostatne s konkrétnymi dodávateľmi. Uvedený postup je taký, ako sa to bežne praktizuje v nájomných bytových domoch. Po dotazovaní nájomcu Q. W., tento tvrdil, že mal uzatvorenú zmluvu o dodávke plynu so Slovenským plynárenským priemyslom, a.s., Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, t.j. bol prihlásený na odber zemného plynu ako domácnosť. Q. W. mal so žalovaným ako prenajímateľom uzatvorený Doplnok č. 1 k zmluve o nájme zo dňa 7.6.2010, na základe ktorého bola nájomná zmluva predĺžená do 31.7.2013 a následne nájomný vzťah ukončený dohodou zmluvných strán ku dňu 30.6.2013. Po doručení faktúry, na základe ktorej si žalobca uplatňuje náhradu škody, mu túto prípisom zo dňa 19.12.2013 vrátil ako neopodstatnenú.

4. Súd vykonaným dokazovaním (oboznámením LV č. XXXX, faktúry žalobcu, Zmluvy o nájme bytu, doplnku č. 1, dohody o ukončení nájmu, písomného stanoviska SPP a vyúčtovacích faktúr, montážnych listov, výpočtu spôsobenej škody, výsluchom strán) zistil, že žalovaný je vlastníkom nehnuteľnosti, v ktorej sa nachádzajú byty, obchody a kancelárie, že neoprávnený odber zemného plynu bol zistený v byte, ktorý žalovaný prenajal na základe Zmluvy o nájme bytu č. 99189 zo dňa 30.4.2007 Q. W. na dobu určitú do 31.7.2010, doplnkom č. 1 zo dňa 7.6.2010 bol nájom predĺžený do 31.7.2013, kedy došlo k ukončeniu nájmu podľa Dohody zo dňa 1.7.2013. Podľa čl. IV. bodu 4.2. zmluvy sa dohodli, že úhradu za služby spojené s užívaním bytu (zemný plyn, elektrická energia) platí nájomník priamo dodávateľom podľa skutočnej spotreby.

5. Konštatoval súd prvej inštancie, že Q. W. mal uzatvorenú Zmluvu o dodávke zemného plynu pre domácnosť so Slovenským plynárenským priemyslom, od ktorého si súd vyžiadal stanovisko a doklady a ktorý v písomnom stanovisku uviedol, že z dôvodu porušenia platobnej disciplíny spoločnosť odstúpila od zmluvy o dodávke zemného plynu ku dňu 22.11.2011, bola vystavená faktúra konečného odberu, nedoplatok Q. W. uhradil dňa 23.12.2012. Následný odber bol odberom bez platnej zmluvy o dodávke zemného plynu a vzniká prevádzkovateľovi distribučnej siete.

6. Z faktúry č. 9000171295 na sumu 1 881,35 Eur súd zistil, že žalobca vyfakturoval žalovanému škodu za obdobie od 22.11.2011 do 5.12.2013.

7. Z montážneho listu č. 1100108090 mal súd preukázané, že v dňoch 24. a 25.11.2011 boli pracovníci žalobcu vykonať demontáž, čo sa im nepodarilo pre neprítomnosť odberateľa Q. W. a z montážneho listu č. 1000413441 mal súd preukázané, že dňa 5.12.2013 bol urobený odpočet meradla v byte č. 6, novým odberateľom bola Z. L., číslo plynomeru XXXXXXX, stav počítadla 9528.

8. Z výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom zo dňa 9.12.2013 mal súd preukázaný počiatočný stav meradla 5 490, konečný stav meradla 9 528, neoprávnený odber plynu vo výške 4 038 m<sup>3</sup>, celková výška škody po prepočte 1 881,35 Eur.

9. Z Dohody o uznaní dlhu zo dňa 13.3.2014 predloženej žalobcom, ktorú podpísal Q. W. súd zistil, že Q. W. sa zaviazal dlžnú sumu uhradiť v splátkach priamo spoločnosti SPP-distribúcia, a.s. Bratislava, že jednu splátku vo výške 30,- Eur aj uhradil, čo žalobca odrátal z dlžnej sumy.

10. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 59 zák. č. 656/2004 Z.z. o energetike a uzavrel, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalovaný je vlastníkom nehnuteľnosti, bytového domu, v ktorom sa nachádza byt, kde bol zistený neoprávnený odber plynu, ktorý vznikol odoberaním plynu bez platnej zmluvy o dodávke plynu. V uvedenej nehnuteľnosti sa celkovo nachádza 49 bytov. Nájomcom uvedeného bytu bol Q., ktorý mal uzavretú zmluvu o dodávke plynu pre domácnosť so Slovenským plynárenským priemyslom a.s., ktorá z dôvodu porušenia platobnej disciplíny odstúpila od zmluvy o dodávke zemného plynu ku dňu 22.11.2011. Od uvedeného dňa odberateľ Q. W. odoberal zemný plyn bez platnej zmluvy o dodávke zemného plynu a vznikla mu povinnosť uhradiť vzniknutú škodu v zmysle

§ 59 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike, nakoľko rozhodujúci je dátum vzniku nároku na škodu, nie dátum ukončenia neoprávneného odberu. Konštatoval súd prvej inštancie, že v cit. ustanoveniach zákona je jasne uvedené, že škodu je povinný uhradiť odberateľ plynu a tým bol Q. W., ktorý aj podpísal dohodu o uznaní dlhu a zaviazal sa vyčíslenú škodu uhradiť žalobcovi v splátkach, že aj podľa § 82 zákona č. 251/2012 Z.z. je škodu povinný uhradiť odberateľ plynu, tým môže byť vlastník bytu alebo nájomca bytu. V tomto prípade bol odberateľom nájomca bytu nie vlastník bytového domu. Z uvedeného vyvodil záver, že žalovaný nebol odberateľom plynu, teda nie je pasívne legitimovaný v tomto spore, a preto súd žalobu žalobcu zamietol

11. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods.1,2 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1,2 CSP a žalovanému, ktorý bol v konaní plne úspešný, priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu.

12. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobe vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov konania za podané odvolanie, resp. aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací dôvod zakladal na ust. § 365 ods. 1 písm.d) CSP t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; na ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP t.j že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a na ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP t.j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca v odvolaní poukazuje na predmet konania, teda na ním uplatnený peňažný nárok a dôvody jeho uplatnenia a v nadväznosti na to poukazuje aj na dôvody napadnutého rozhodnutia, vrátane právnej úpravy, ktorú súd v predmetnej veci aplikoval, mal za to, že zák. č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov bol platný do 31.12.2012 a že dňa 1.1.2013 nadobudol účinnosť zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike. V tejto súvislosti zdôraznil, že o škode sa žalobca dozvedel až v deň, kedy mu bol umožnený prístup k plynomeru, t.j. 5.12.2013, kedy bol účinný ním uvádzaný zákon č. 251/2012 Z. z. o energetike, že skutočnosť, že zo strany dodávateľa zemného plynu došlo k ukončeniu zmluvy ešte za účinnosti zákona č. 656/2004 Z.z. ešte automaticky neznamena, že v nehnuteľnosti, do ktorej bol zemný plyn dodávaný, musí k jeho odberu (a teda už odberu bez zmluvy) dochádzať aj po skončení zmluvy o dodávke zemného plynu. Preto zastával názor, že nárok na náhradu škody uplatnený žalobcom je potrebné posudzovať podľa ustanovení právneho predpisu platného a účinného v čase, kedy sa žalobca o tom, že k odberu plynu bez zmluvy dochádzalo, dozvedel, teda podľa právneho predpisu platného a účinného v deň 5.12.2013. V tento deň sa žalobca dozvedel, že v nehnuteľnosti žalovaného bol odobratý zemný plyn bez platne uzavretej zmluvy, nakoľko stav spotrebovaného množstva plynu indikovaný na plynomere v tento deň bol vyšší ako stav, s akým bola zmluva o dodávke zemného plynu uzavretá medzi Slovenským plynárenským priemyslom, a.s. a Q. W., ukončená. Z uvedeného vyvodil, že súd aplikoval na žalobcom uplatnený nárok ustanovenia nesprávneho právneho predpisu, čím v konaní vznikla vada, ktorá mala za následok nesprávny postup a rozhodnutie vo veci. Pokiaľ súd prvej inštancie v uvedenej veci považoval za odberateľa tretiu osobu, Q. W. a svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ust. § 59 Zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov, mal za to, že takéto právne posúdenie neobstojí. Citujúc ust. § 3 písm. c) bod 11., 12 a 13. ZoE ,vrátane ust § 82 ods. 1 písm. a) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že na odbernom mieste žalovaného dochádzalo v spornom období k neoprávnenému odberu plynu bez uzavretej zmluvy, že v tomto prípade nie je možné charakterizovať tretiu osobu, Q. W., ako odberateľa plynu v zmysle ZoE (pozn. definíciu odberateľa by p. W. nespĺňal ani v zmysle súdom prvej inštancie aplikovaného predpisu - zákona č.656/2004 Z.z. - vid' § 2 písm. c) body 23.-25). V prípade ak by totiž Q. W. bol odberateľom tak, ako odberateľa definuje ZoE, musel by "nakupovať plyn", čo však nie je bez zmluvy možné a teda keby počas rozhodného obdobia mal Q. W. uzavretú zmluvu o dodávke zemného plynu, na základe ktorej by zemný plyn od dodávateľa zemného plynu nakupoval, nemohlo by dôjsť k odberu, ktorý je v zmysle ustanovenia § 82 ods. 1 písm. a) ZoE kvalifikovaný ako neoprávnený. ZoE (pozn. a ani súdom prvej inštancie aplikovaný právny predpis) teda v prípade neoprávneného odberu plynu, ku ktorému dochádza bez platne uzavretej zmluvy, neurčuje subjekt, ktorý za spôsobenú škodu zodpovedá. Žalobca zastával názor, že v prípade odberu plynu bez zmluvy je za takto odobratý zemný plyn zodpovedný vlastník nehnuteľnosti, ktorý si následne môže uplatniť nárok na náhradu škody voči osobe/osobám, ktorým užívanie nehnuteľnosti umožnil a ktorá/ktoré napríklad porušili ustanovenia zmluvy o nájme uzavretej medzi vlastníkom nehnuteľnosti a takouto osobou/osobami tým, že neuzavreli resp. nemali počas celej doby užívania nehnuteľnosti uzavretú zmluvu na dodávku príslušných energií, hoci táto ich povinnosť mohla z príslušnej nájmovej zmluvy vyplývať. Žalobca poukazuje na čl. 20 ods. 3

Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky okrem iného uviedol, že predmetom vlastníckeho práva v zmysle tohto článku sú hnutelné veci, nehnuteľné veci, ale aj iné práva majetkového charakteru, že jedným z oprávnení vlastníka je právo vec užívať, pričom toto môže realizovať priamo t.j. nehnuteľnosť užíva priamo vlastník, alebo nepriamo tak, že umožní jej užívanie iným osobám a za užívanie nehnuteľnosti takými osobami vlastník získava úžitok napríklad vo forme nájomného. Zároveň zastával názor, že dôležitá je skutočnosť, že žalovaný bol v čase neoprávneného odberu plynu jediným vlastníkom, a teda nie je dôležité, kto sa v čase neoprávneného odberu zemného plynu v nehnuteľnosti zdržiaval. Ďalej uviedol, že vlastník nehnuteľnosti nemôže zodpovednosť za škodu, ktorú mu spôsobil jeho zmluvný partner (nájomca) tým, že nedodržel ustanovenia zmluvy o nájme, keď nemal počas celej doby užívania uzavretú zmluvu, na základe ktorej by za spotrebovanú energiu platil, prenášať na iný subjekt, t.j. v tomto prípade žalobcu ako prevádzkovateľa distribučnej siete, ku ktorej bola nehnuteľnosť žalovaného pripojená a ktorého zemný plyn bol zo siete neoprávnené odobraté. Vzhľadom na skutočnosť, že v nehnuteľnosti dochádzalo k odberu plynu bola táto "užívateľská" a žalovaný ako vlastník mal z jej užívania úžitok. Žalobca tiež zdôraznil, že po celý čas neoprávneného odberu zemného plynu nevedoval žiadnu dokumentáciu od tretej osoby, Q. W. a tvrdil, že komunikoval výlučne so žalovaným, ako vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, pričom okrem iných, aj faktúra za neoprávnený odber zemného plynu bola adresovaná žalovanému. Zároveň poukázal na rozhodovaciu prax okresných súdov, v ktorých sa konštatuje, že je to práve vlastník nehnuteľnosti, kto zodpovedá za to, že do jeho domu bol odoberaný plyn v rozpore so zákonom ( rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5C/74/2012, rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 23Cb/385/2015, rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 21C/616/2015, rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 7C/366/2015, rozsudok Okresného súdu Bratislava II, rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 52C/62/201 a rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Cob/122/2013 zo dňa 30.10.2013). Žalobca ďalej uviedol, že predloženie Zmluvy o nájme bytu č. 99189 zo dňa 30.4.2007. uzavretej medzi žalovaným a treťou osobou Q. W. považuje za absolútne irelevantné, nakoľko sa jedná o vzťah medzi žalovaným a treťou osobou, tento zmluvný vzťah sa nijakým spôsobom nedotýka žalobcu a nemá žiaden vplyv na nárok uplatňovaný žalobcom v tomto konaní. Rovnako aj dokument, a to predloženú "Dohodu o uznaní dlhu" zo dňa 13.3.2014 považuje žalobca za absolútne irelevantný, uvedený dokument chápe žalobca ako prístupenie k záväzku žalovaného treťou osobou a nemá žiaden vplyv na nárok uplatňovaný žalobcom v tomto konaní. Ak by aj súd na uvedený dokument prihliadal, v tomto prípade má žalobca za to, že uzavretie "Dohody o uznaní dlhu" medzi žalobcom a treťou osobou, ktoré žalobca považuje za prístupenie k záväzku žalovaného treťou osobou, by sa v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka dalo chápať ako uznanie dlhu zo strany žalovaného voči žalobcovi. Poukázal tiež na skutočnosť, že v uvedenej veci dohoda o uhradení dlhu v pravidelných splátkach nebola zo strany žalobcu do dnešného dňa podpísaná, z čoho vyplýva, že nikdy nenadobudla platnosť, ani účinnosť. Záverom svojho odvolania opakovane citoval ust. § 82 ods.1 písm.a/ zákona .č. 251/2012 Z.z. o energetike a tiež ust. § 82 ods.2 cit. zákona, ako aj ust. § 1 ods. 14 a ods. 12 Vyhlášky Ministerstva Hospodárstva Slovenskej republiky č. 449/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu.

13. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť, pretože je vo výroku vecne správny a priznať žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Zastával názor, že súd dostatočne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Opätovne poukázal na to, že je nepochybné, že žalovaný nikdy nebol a ani nemohol byť odberateľom plynu podľa zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike v platnom znení a keby i súd posudzoval nárok podľa zákona č.251/2012 Z.z. o energetike, nie je možné žalovaného posudzovať ako odberateľa plynu resp. neoprávneného odberateľa plynu. Žalobca si v žalobe uplatnil náhradu škody od 22.11.2011 do 05.12.2013, keď malo dôjsť podľa tvrdenia žalobcu k neoprávnenému odberu, kedy platil zákon č.656/2004 Z.z. o energetike v platnom znení. Žalovaný v konaní riadne preukázal, kto bol odberateľom plynu v rozhodnom období t.j. preukázal, že nájomcom tohto bytu bol v rozhodnom období p. Q. W.. Aj z dokladov, ktoré boli vyžiadané a následne predložené súdu spoločnosťou SPP a.s. Bratislava ako dodávateľa plynu vyplýva, kto bol odberateľom plynu a z prípisu, ktorý bol adresovaný Q. W. spoločnosťou SPP a.s. Bratislava zo dňa 08.11.2011 vyplýva, že Q. W. bol už dodávateľom plynu upozornený pri odstúpení od zmluvy, že vzhľadom na nedodržanie zmluvne dohodnutých platobných podmienok je jeho odber zemného plynu považovaný za neoprávnený odber v zmysle § 59 Zákona o energetike a bol tiež upozornený na svoju povinnosť umožniť sprístupnenie meradla za účelom demontáže. Q. W. ako odberateľ bol uvádzaný i v návrhu na odpojenie OM č. SKSPDIS 001020000183, ktoré bolo samotným žalobcom predložené do spisu v rámci vyjadrenia

súdu doručeného 23.03.2016. Žalovaný v rámci konania taktiež poukázal na to, že o tom, že nebolo žalobcovi sprístupnené odberné miesto sa žalovaný dozvedel až dňa 11.12.2013, keď si žalobca začal uplatňovať úhradu finančnej čiastky od žalovaného. To, že nájomca - Q. W. neuhrádzal dodávky plynu, sa žalovaný dozvedel až na pojednávaní dňa 19.05.2016 a následne celá dokumentácia bola vyžiadaná súdom a predložená spoločnosťou SPP a.s. Bratislava ako dodávateľom plynu. Žalobca počas celého obdobia nevyzval žalovaného ako vlastníka nehnuteľnosti, aby mu žalovaný umožnil prístup k odbernému miestu. Zdôraznil, že zo strany žalovaného ako vlastníka nehnuteľnosti nedošlo k žiadnemu porušeniu povinností, že nie je daná žiadna príčinná súvislosť medzi uplatneným nárokom a porušením právnej povinnosti. Opätovne poukázal na § 59 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike, kde je riešená problematika neoprávneného odberu plynu, na § 49 ods. 5 vyššie citovaného zákona, že vlastník alebo správca dotknutej nehnuteľnosti, do ktorej je dodávaný plyn, je okrem iného povinný podľa písm. a) umožniť dodávku plynu pre koncových odberateľov plynu, podľa písm. b) umožniť prevádzkovateľovi distribučnej siete nevyhnutný prístup k tomuto odbernému plynovému zariadeniu. Ďalej uviedol, že žalovaný nebol nikdy a ani nie je odberateľom plynu pre domácnosť, neuhrádzal dodávky plynu za nájomcov, pretože ako to bolo preukázané, nájomcovia si samostatne uzatvárajú zmluvy o dodávke plynu a elektriny s konkrétnymi odberateľmi (zrejme s konkrétnymi dodávateľmi, pozn. odvolacieho súdu). Pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdí na str. 5, že po celý čas neoprávneného odberu zemného plynu neevidoval žiadnu dokumentáciu od tretej osoby - Q. W., a že komunikoval výlučne so žalovaným ako vlastníkom, uvedené sa nezakladá na pravde, čo preukazuje samotný žalobca tak, ako je vyššie uvedené v predložennom návrhu na odpojenie č. OM č SKSPDIS 001020000183, ktoré je zo dňa 25.11.2011 a kde je uvádzaný ako odberateľ Q. W.. V priebehu konania žalobca predkladal súdu jednotlivé vyjadrenia, kde sa odvolával na rozsudky súdov, avšak z uvedených rozhodnutí je zrejme, že sa odvoláva na rozhodnutia, keď došlo k neoprávnenému odberu plynu zásahom, ktorý súvisel s plynomerom ako napr. poškodená plomba a iné zásahy do plynárenských zariadení. Rozsudok, na ktorý sa odvoláva, resp. na ktorý poukazuje žalobca v odvolaní pod sp.zn. 41Cob/122/2013 zo dňa 30.10.2013, rieši úplne inú problematiku, keď došlo k odberu zemného plynu bez meradla - cez prepoj nainštalovaný v mieste v minulosti zdemolovaného plynomeru a išlo o rodinný dom. V danom prípade žalovaný je vlastníkom bytového domu, v ktorom sa nachádzajú viaceré byty, kde tieto byty žalovaný prenajíma. Každý byt má osobitne namontovaný plynomer, ku ktorému má prístup nájomca. V prípade, že si nájomca neuzavrie zmluvu o dodávke plynu, byt môže užívať, ale bez dodávky tepla, teplej vody a plynu na varenie. Ide o byty v bytovom dome, tak ako má byty napr. vo vlastníctve mesto, obec, ktoré prenajíma resp. bytové družstvá, ktoré sú vlastníkami bytov. Uviedol žalovaný, že nie je predsa možné, aby vlastníci bytov v takýchto bytových domoch, kde si nájomcovia prenajímajú byty, aby vlastníci bytov niesol zodpovednosť za dodávky plynu, kde odberateľmi plynu pre domácnosť sú konkrétne fyzické osoby. Tieto vstupujú do zmluvného vzťahu s konkrétnymi dodávateľmi plynu. Žalobca i napriek tomu, že zistil neoprávnený odber plynu od 22.11.2011, túto skutočnosť žalovanému ani neoznámil.

14. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného písomne nevyjadril.

15. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. - Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Vec prejednal podľa § 379 - § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

16. S odôvodnením napadnutého rozsudku sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolaniu žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

17. Žalobca odôvodnil podané odvolanie dôvodmi podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm.d/, f/ a h/ CSP t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Pokiaľ žalobca podal odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm.d/ CSP, k tomuto odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza, že inou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je akékoľvek pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nemožno podradiť pod ostatné odvolacie dôvody, ak toto procesné pochybenie súdu malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Ide teda predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktorého dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej. Vzhľadom na to, že žalobca okrem skutkových tvrdení v odvolaní neuviedol skutočnosti, ktoré by svedčili o procesnom pochybení súdu, ktoré by malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a takéto procesné pochybenie súdu prvej inštancie odvolací súd z obsahu spisu nezistil, tento odvolací dôvod nie je daný.

19. Ďalšími odvolacími dôvodmi uplatnenými žalobcom v odvolaní je odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm.f/ CSP t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm.h/ CSP t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

20. Skutkovým zistením, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, je výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 191 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom starostlivo prihliada na všetko čo vyšlo počas konania najavo. Skutkové zistenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní vtedy, ak súd vezme do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov sporových strán nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo vtedy, ak neprihliadne na rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli preukázané vykonanými dôkazmi alebo vyšli za konania najavo, alebo vtedy ak sa v ním vykonanom hodnotení dôkazov alebo poznatkov, ktoré vyšli v konaní najavo, vyskytne logický rozpor.

21. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm.h/ CSP je daný vtedy, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

22. Odvolací súd v posudzovanej veci dospel k záveru, že pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, ani žalobcom vyššie namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené, a preto odvolanie žalobcu nemožno považovať za opodstatnené.

23. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývajú ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192 až § 194 CSP alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

24. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie iných dôkazov sporové strany nenavrhli, svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z tohto dokazovania vplynuli a vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa § 191 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Správne, presvedčivé a zákonu

zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, pričom z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o neodôvodnenosti nároku žalobcu vo vzťahu k žalovanému a to pre absenciu jeho pasívnej legitímácie v predmetnom spore.

25. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že súd nemusí dať vo svojom rozhodnutí odpoveď na všetky sporné otázky, musí však zodpovedať všetky otázky podstatné pre rozhodnutie vo veci. Napadnutý rozsudok spĺňa túto požiadavku, pretože súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia jasne, stručne a zrozumiteľne vysvetlil, z ktorých vykonaných dôkazov vychádzal a ako vykonané dôkazy hodnotil, ktoré skutočnosti považoval za nesporné a aké úvahy ho viedli k rozhodnutiu vo veci.

26. Žalobcom tvrdené skutočnosti a námietky v podanom odvolaní nie sú teda spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie. Navyše žalobca v odvolaní len opakuje svoje tvrdenia a závery, ktoré už prezentoval v priebehu konania, pričom súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vypořiadal so všetkými pre správne rozhodnutie dôležitými skutočnosťami i námietkami účastníkov.

27. Len na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že práva a povinnosti dodávateľa a odberateľa upravoval v rozhodnom čase t.j. ku dňu 22.11.2011, kedy žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody zákon č. 656/2004 Z.z. o energetike. Súd prvej inštancie teda správne na žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody vzniknutú neoprávneným odberom zemného plynu bez platnej zmluvy o dodávke plynu aplikoval ust. § 59 ods. 1 písm.a/ cit. zákona, podľa ktorého neoprávneným odberom plynu je aj odber bez uzavretej zmluvy alebo v rozpore s uzavretou zmluvou. V nadväznosti na to správne aplikoval aj ods. 2 ust. § 59 citovaného zákona, ktorý upravuje právne dôsledky v súvislosti s neoprávneným odberom a podľa ktorého takémuto odberateľovi vzniká povinnosť uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete, prevádzkovateľovi zásobníka skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Keďže bez pochybností bolo v konaní preukázané, že nájomcom bytu, v ktorom bol zistený neoprávnený odber plynu a aj odberateľom plynu bol Q. W. ako fyzická osoba (od roku 2007 ako zmluvný odberateľ zemného plynu pre domácnosť na základe zmluvy uzatvorenej so Slovenským plynárenským priemyslom a.s. (ďalej len „SPP“) ako dodávateľom a po odstúpení od zmluvy dodávateľom pre porušenie zmluvných povinností odberateľa ku dňu 22.11.2011 bez platnej zmluvy), správne súd prvej inštancie vyvodil aj záver o absencii vecnej pasívnej legitímácii žalovaného v tomto spore a správne žalobu zamietol.

28. Za nedôvodné a za nepreukázané považuje odvolací súd aj tvrdenie žalobcu o tom, že o neoprávnenom odbere plynu sa dozvedel až v roku 2013, že po celý čas neoprávneného odberu zemného plynu neevidoval žiadnu dokumentáciu od tretej osoby - Q. W. a že žalobca komunikoval výlučne so žalovaným, ako vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, keďže žalobcom tvrdené skutočnosti z obsahu spisu nevyplývajú.

29. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že zo spisu nepochybne vyplýva, že dodávku zemného plynu do predmetného odberného miesta odberateľovi Q. W. (ako nájomcovi) zabezpečoval na základe uzatvorenej zmluvy o dodávke zemného plynu od roku 2007 dodávateľ (SPP a.s.), ktorý pre porušenie platobnej disciplíny zo strany odberateľa (Q. W.) odstúpil od zmluvy o dodávke zemného plynu ku dňu 22.11.2011 a zároveň upozornil odberateľa na sprístupnenie meradla za účelom demontáže. Keďže ukončenie zmluvy o dodávke plynu bolo dôvodom na generovanie požiadavky pre demontáž meradla, táto povinnosť bola dodávateľom (SPP a.s.) uložená prevádzkovateľovi distribučnej siete - spoločnosti SPP distribúcia a.s. Teda ešte v novembri 2011 na základe pokynu dodávateľa, mal žalobca vykonať demontáž meradla a tým by došlo k uzavretiu odberu plynu na odbernom mieste na základe pokynu dodávateľa plynu. Táto skutočnosť rovnako nebola sporná, čo vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keď súd prvej inštancie s odkazom na predložený montážny list č. 1100108090 konštatoval, že v dňoch 24. a 25.11.2011 boli pracovníci žalobcu vykonať demontáž, čo sa im však nepodarilo pre neprítomnosť odberateľa - Q. W..

30. Zo spisu rovnako nepochybne vyplýva ( z vyjadrenia žalobcu zo dňa 3.3.2016), že vzhľadom na skutočnosť, že dodávateľ plynu (SPP a.s.) uzavrel zmluvu o dodávke plynu s novým nájomcom bytu žalovaného (L. Z.) a vydal pokyn žalobcovi zapojiť nové meradlo plynu, k uzavretiu odberu plynu došlo až následne zapojením plynu pre nového odberateľa, teda pri montáži nového meradla až v roku 2013 (5.12.2013).

31. Z obsahu spisu a z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie teda nepochybne vyplýva, že žalobca napriek pokynu dodávateľa (SPP a.s.) nevykonal demontáž meradla ku dňu 22.11.2011 a ani v nasledujúcich dňoch a umožnil tak odberateľovi Q. W., ktorý bol v rozhodnom čase až ku dňu 1.7.2013 nájomcom bytu na základe platnej zmluvy o nájme predmetného bytu, odoberať plyn na uvedenom odbornom mieste bez platnej zmluvy. Za celé obdobie, keďže nedošlo k demontáži meradla, nezisťoval žalobca žiadnym spôsobom spotrebu plynu a za celé obdobie (až do ďalšieho pokynu dodávateľa o zapojení nového meradla pre nového nájomníka žalovaného) nevyzval vlastníka bytového domu (žalovaného) na sprístupnenie bytovej jednotky (bytu), ako prenajímateľa a vlastníka bytového domu, ktorý byty v bytovom dome prenajímal.

32. Pokiaľ si teda žalobca svoje povinnosti vyplývajúce mu jednak z pokynu dodávateľa ako aj z jeho samotného postavenia nesplnil a tým umožnil odberateľovi Q.. W. ako nájomcovi bytu, v ktorom sa nachádza odborné miesto, naďalej odoberať plyn bez platnej zmluvy, a teda nevykonal žiadne opatrenia, aby neoprávnenému odberu plynu nezabránil, nemožno dôsledky porušenia týchto jeho povinností prenášať na žalovaného ako vlastníka nehnuteľnosti, t.j. bytového domu, v ktorom sa nachádzajú okrem obchodov a kancelárií aj byty, ktoré na základe riadne uzavretých a platných nájomných zmlúv prenajíma, navyše ak nikdy nebol odberateľom plynu (povinnosť uzavrieť zmluvu o dodávke plynu a uhrádzať dodávku plynu vyplýva z nájomnej zmluvy nájomcovi) a byty len prenajímal.

33. Za takejto situácie, keď žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti žalobou uplatneného nároku vo vzťahu k žalovanému a žalovaný svoju obranu preukázal, súd prvej inštancie rozhodol na základe vykonaných dôkazov vecne správne, keď žalobu z dôvodu absencie vecnej pasívnej legitímácie žalovaného v tomto spore zamietol.

34. Z týchto dôvodov ako aj z dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny, vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol v súlade s platnou právnou úpravou, pretože je vo výroku vecne správny.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

36. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) /§ 428 C.s.p./.

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).